

Petra

Ingela

Lev vackert bok

Romantiska hem

Jag heter Petra Eriksson och bor i en liten kommun som heter Kristinehamn. Där bor jag tillsammans med min make Andreas och vår son Ossian. Vi bor i ett hus med en märklig historia men det får berättas en annan gång. Jag har så länge jag kan minnas alltid varit intresserad av hem och vackra ting. Inte på ett ytligt sätt. För mig är det nämligen en stor myt att inredning handlar om fåfånga, ytlighet och rikedom. Det handlar om att skapa en trygg, rofylld och lustfylld bas i ditt hem, ett hem som visar vem du är, och vad du vill. Egentligen vet jag inte vart ifrån mitt brinnande intresse för hem och dess betydelse kommer ifrån då mina föräldrar var mer intresserade av annat såsom resor, mat och karriär. Jag hade lyckan att redan som lite fått utrymme att experimentera med mitt rum och kände att jag redan byggde ett bo där.

Om man tänker på det är det egentligen lite märkligt vad mycket fokus som så många människor lägger på olika saker i livet och sedan förkastar inredning/hemmet. Hemmet som för de flesta är det stället där du tillbringar mest tid, flest högtider och minnesstunder. Det är för mig också lite underligt att vi så sällan vill förnya i våra hem. De flesta kanske gör om hemma vart 10-15 år. För mig är mitt hem ständigt i rörelse och liv, det följer min familjs livsspiral. Det handlar om att vitalisera och försköna vardagen. Jag menar inte att man ska kasta ut alla sina möbler och byta inredning vart annat år eller så fort det sker förändring i livet men det kan räcka med att ändra och göra om såväl små som stora saker.

Petras kök

Petras allrum

Som du kanske förstått av min berättelse hittills betyder mitt hem mycket, det är "anslig" del av mig och min familj. Missförstå mig inte nu och tro att jag på något sätt tänker att människor utan inredningsintresse inte kan vara "lyckliga" men jag tror att alla mår bra av att få bygga sitt hem som sin borg och av att den borgen följer förändringarna i livet. Jag har trots min unga ålder, 30 år, bott i många orter och många olika lägenheter, radhus och nu idag i vår villa från 2003. Jag har haft alltifrån Carl Larsson stilen till orientstilen. Idag har jag äntligen landat i en stil där jag funnit en bad som ger mig energi och kreativitet. Jag har fastnat för den franska bondromantiska stilen med en touch av nordiskt och vitt (ja, lite industristil har letat sig in också). Hur som har självklart inte hela mitt liv handlat om hem och saker som hör det till. Mitt hjärta har alltid bankat extra för marginaliserade och socialt utsatta människor så därför började min yrkesbana inom äldreomsorgen, psykiatri och

slutligen så utbildade jag mig vid Karlstads universitet för att ta min socionomexamen där februari 2011. Jämsides av mina studier så började jag 2007 att inredningsblogga med bloggen "Romantiska Hem". Då öppnades en ny värld för mig och jag fick så mycket inspiration och chanser till att träffa andra inredningsglada att det inte kan beskrivas i ord. Hur som fann jag en dag en kommentar i ett av mina inlägg från en kvinna från min egen lilla stad med 25 000 invånare. Jag klickade in på hennes blogg och blev helt förundrad över hur jag inte kunde känna till henne och över hur otroligt lika smak och stil som vi hade. Vi bestämde oss för att vi måste träffas och fika, jag och min hemstadsbloggare Ingela Broling.

Ingela och jag klickade direkt trots ålderskillnad på nästan 20 år.

Ingela Broling bor i ett hus som är nästan 100 år gammalt där bor hon tillsammans med sin sambo Kalle Hanhe, sin 17 åriga dotter Isabelle och katten Loppis (som faktiskt är köpt på en loppis). Ingela och Kalle är ett par sedan ungdom och har också en äldre dotter Michaela hon bor sedan ett tag tillbax med sin pojkvän i Norge där hon arbetar. Ingela har alltid älskat att pyssla, hantverk och hem. Hon har sedan hon och Kalle flyttade i hop alltid skapat ett hem där inte bara de, utan också gäster, kunde få inspiration och känna hemtrevnad och vardagslyx. Ingela har jobbat 28 år inom psykiatrin men alltid vid sidan av sysslat med olika typer av hantverk. Hon har också för ett tiotal år sedan drivit en hantverksbod tillsammans med Yvonne Edmark. Ingelas dröm har ändå sedan barndom varit att få driva en egen inredningsbutik, dock ingen butik i centrum utan mer en butik som kunde vara som ett utflyktsmål. En butik där gammalt och nytt trängdes med varandra och ett litet fik integrerat med butiken. Ingela har också ändrat stil några gånger i sitt liv men har alltid haft mer antikt än nytt i sitt hem. Ingela är nämligen något av ett loppis och auktionsfans, hon älskar att få fynda och vill helst ha saker med en historia. I hennes och Kalles hem går stilen i en fransk och vit anda. Här har allt - varendaste lilla vinkel och vrå, omsorgsfullt fått sin touch. Ingen kan gå oberörd eller oinspirerad i ett besök i deras stora stenhus. Trädgården och gröna och vita blommor har också alltid legat Ingela varmt om hjärtat så det är inte konstigt att man redan innanför de syrenhäckar som omhägnar trädgården känner att man är på ett lustfyllt äventyr.

Ingelas trädgård

Ingelas hall

Till saken hör nu att jag (Petra) har en sådan där "hemlig att göra 100-lista innan jag dör", det är en lista med 100 saker jag önskar att få vara med om innan jag dör och där fanns en naiv dröm om att få skapa en inredningsbok för "vanligt folk" eller rättare sagt för alla oavsett boendeform. Vi träffades några gånger jag och Ingela och jag kände att jag verkligen förverkliga den drömmen ihop med henne. Men hur skulle det gå? Jag heltidsstuderade, var gräsänklig och jag visste inte alls om det var en dröm som Ingela hade eller ej. Därtill arbetade Ingela inom akutpsykiatrin. Jag samlade i vart fall mod och presenterade min idé. Jag får försöka att göra en lång

historia kort i vad som följande hände. Jag såg att hon måste tro att jag var lite smått galen men också att hon blev nyfiken. – ”Kan du skriva? Fotografera? Eller har du någon kontakt på något bokförlag?”, frågade hon mig med en smula ironi i rösten. Jag hörde själv vad naivt svaret blev: ”-Nä, men det kan vi väl säkert lösa, det mesta går ju om man vill.” Jag berättade att jag visste att det fanns något som hette ”Print on demand” där man skickar in sina bilder, texter och grovt sagt väljer papper, betalar själv för allt och sedan marknadsför och säljer allt själv. Hon sa att jag kunde ju kolla upp mer om detta om jag ville, så skulle hon fundera på det hela.

Det gjorde jag och kom fram till att om man överhuvudtaget skulle kunna få ner en bok med hård pärm och fyrfärgstryck i ett ”rimligt” pris behövde man trycka minst 2000 böcker och betala några 100 000... Loppet kändes ju nästan lite kört då. Jag lyckades dock övertala Ingela om att vi skulle göra 60 synopsis och skicka ut till olika inredningsbutiker för att se om de ville sponsra oss emot att de längst bak i boken fick en liten annons. Efter mycket blod svett och tårar fick vi ihop annonsörer till halva tryckkostnaden. Den andra halvan kom vi överrens om att vi skulle gå ner var och en på banken och be om ett lån. Hör och häpna, de trodde på vår dröm och vi fick varsitt lån. Nu hade vi kapitalet och nu skulle de roliga börja! Trodde vi, för vad som började var en färd i en berg och dal bana. Vi sökte först och främst upp olika inredningsbloggare vilka vi tyckte sammantaget kunde representera vad vi ville förmedla, sedan sattes det igång att fotas och skapas text varje ledig stund. Vårt mål var att göra boken på ett år och att den skulle släppas juni 2009. Samtidigt som vi producerade boken ringde vi också runt till butiker och marknadsförde boken, mailade små förhandsvisningar texter och bilder. Tro det eller ej men redan i maj 2009 var nästan alla 2000 förhandsbeställda. Men det fanns ett orosmoln. Ett moln som hela tiden växt sig större och större. Det Print on Demand företag som vi anlitat upppe i Stockholm drevs av en man som vi sände allt färdigställt material till. Han lade in detta i ett speciellt bokprogram ”In design”. Vi hade varit på Skattemyndigheten och låtit dem söka på honom innan, och de sa att där fanns inget anmärkningsvärt. Mannen sa i varje fall att man inom denna bransch betalade bitvis allt eftersom. Detta gjorde vi då vi trodde att det var så man skulle göra. Vi hade ingen att rådfråga och Stockholmsmannen var en oerhört trevlig och övertygande man som spelade världsvan så vi anade inga ugglor i mossen förrän det var för sent. Ju längre vi samarbetade med mannen ju mer började vi känna att något inte var rätt, men vi hade nu betalat manen närmare 200 000 och kunde inte annat än lita på allt det mannen sa. 200 000 av delvis våra lånade pengar och även av sponsrade pengar. Arbetet drog ut lite på tiden på grund av diverse ursäkter ifrån mannen. Hur som fick vi i vart fall i början av juni det provtryck som vi sedermera var tänkta att godkänna och för färdigt tryck. Provtrycket kom och att kalla det en katastrof vore milt. Färgerna stämde inte, sidnumreringen var ofullständig, text var upp och ner, pappret var billigare än reklampapper, bildskärningen helt galen ja, det såg helt förjävligt ut och inte alls som vi kommit överens om. Jag ringde upp mannen och frågade vad som hänt och talade helt plötsligt med en man som var aggressiv, kort i tonen och nedlåtande. Ni har fått vad ni har skickat mig svarade han med överlägsen ton. Nej, det har vi inte sa jag och frågade hur det kunde bli så otroligt fel. Alla otrevligheter som han då sa till mig vill jag faktiskt inte ens skriva. Han sade i alla fall att om vi nu var så missnöjda så fick vi skriva ett mail till honom där vi ville bryta avtalet och få våra pengar åter. Jag frågade mannen om namnet på det tryckeri i Litauen som han alltid talade om, det blev tyst och han sa ja, jag minns det inte just nu. Medvetna om att vi nu stod utan material och tryckeri så skrev vi ändå ett sådant mail till honom, för om vi låtit hans version gå i tryck hade vi aldrig kunnat sälja en

enda bok. Varpå vi fick tillbaka ett mail om att vi gjort ett avtalsbrott och att han ville att vi skulle betala resterade pengar. Vi kontaktade en advokat och fick reda på via Kronofogden att mannen hade många skulder. Advokaten avrådde oss att göra något eller att ta någon mer kontakt med mannen då detta bara kunde skada oss ännu mer. Vi var alltså helt enkelt lurade på närmre 200 000. Vi fick reda på att mannen fortsatte sina bedrägerier men att han emellan åt tryckte en del böcker för att hålla sig flyttande. Detta var alltså redan hans uträknade strategi. Så nu stod vi där och hemtelefonerna ringde med butiker som undrade när boken skulle komma. Det var minst sagt svårt att inte bracka ihop. Eftersom mannen gått med på att ta alla förhandsbeställningar till sin mail visste vi inte vilka som beställt, så Ingela satte igång att reda upp detta medan jag satte mig och ringde till vart enda förlag som googel, eniro eller andra sökmedel kunde finna. Ingen nappade alla bara beklagade händelsen. Till sist fick jag av en slump syn på vilka personer och företag som krävde mannen via Kronofogden, där fanns ett tryckeri i Halmstad. Jag ringde ner dit berättade alltsammans och att boken nu egentligen skulle komma ut nästa vecka och att vi helt enkelt inte hade något kapital men förhandsbeställningar. Mannen jag talade med vart vår vardagshjälte. Han som själv lurats av samme man ville hjälpa oss och det gjorde han med råge. För att göra detta mycket kort fanns det också andra personer som hjälpte oss att ro denna katastrof i land och en av dem var Lars Thun en designer med makalösa kunskaper som hjälpte oss att på nytt sätta samman allt material på mindre än en vecka. Vi hade inte heller klarat av att fixa detta om det inte varit för våra familjer och andra bloggares stöd. Slutresultatet blev att boken kom ut en månad försenad men sålde slut på 4 dagar, fick tryckas upp i flera upplagor och köptes upp och översattes till Tyska. Dyra läropengar. Det som känns mest jobbigt är nog ändå att denne man kan fortsätta att begå nya bedrägerier eftersom vi inte kan gå ut med hans namn då han skulle kunna anmäla oss för förtal! Har ni hört så galet? Han hade också mage att maila oss några månader efter vi släppte boken att han övervägde att stämma oss på en halv miljon som han tyckte sig ha förlorat då han inte fick trycka boken. Vår advokat sa att detta var en omöjlighet och troligtvis bara en skrämseltaktik. Tro det eller ej men lyckoruset av boken utkomst och mål gjorde att vi vågade göra en bok till, Lev Vackert. Boken sålde lika bra och idag har vi vågat ta ett steg som bara fanns i våra drömmars värld. Vi driver nu vår livstilsbutik med namnet Lev Vackert där vi också har vårt lilla lantcafé Två Tanter.

Lev vackert butiken

Handelsboden

- Att leva Vackert handla om konsten att finna skönheten i vardagen!
/ KRAMAR PÅ ER ALLA/ PETRA Romantiska Hem & INGELA Inspiration i Vitt